

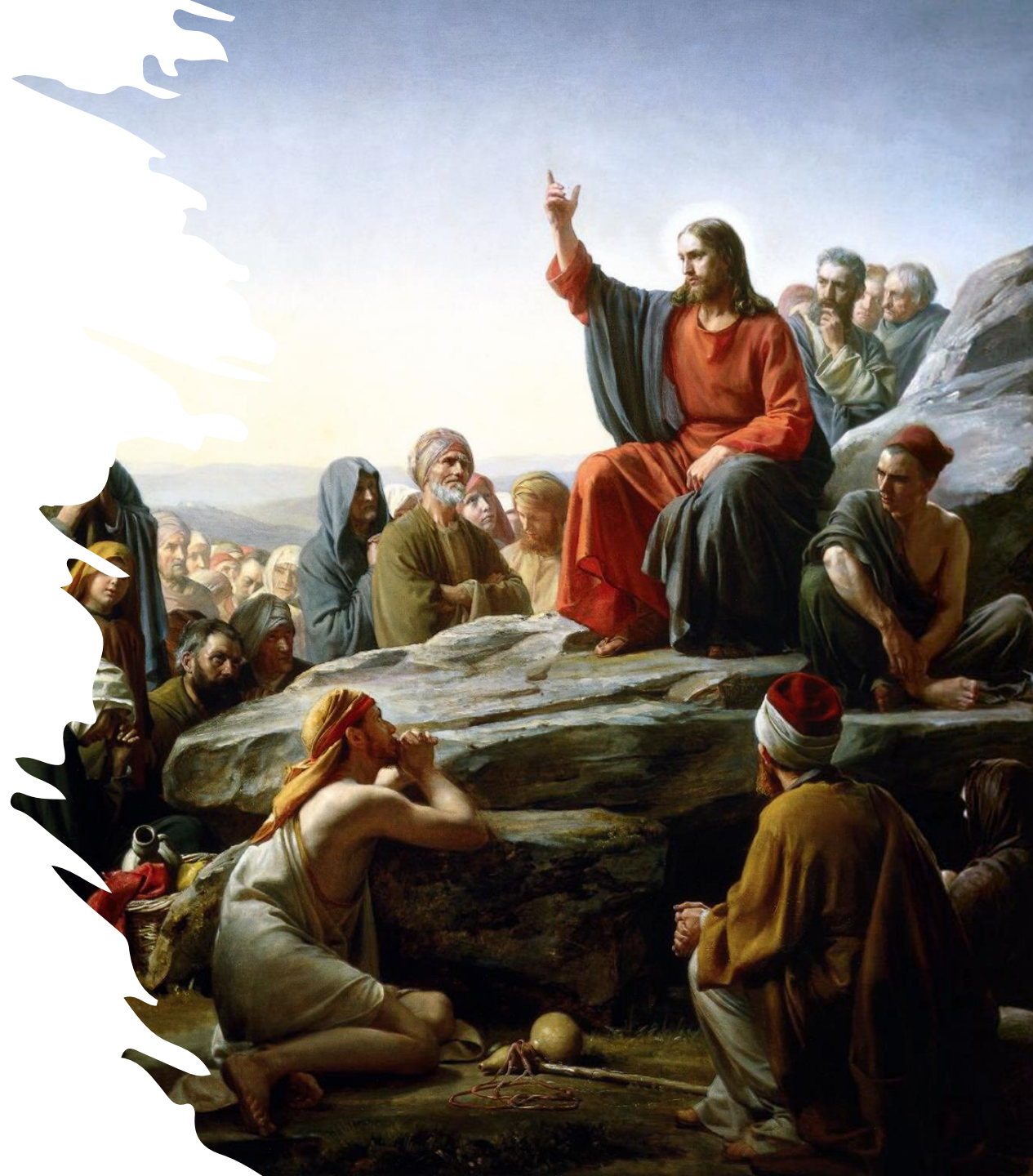
Osiem błogosławieństw

KKK 1716

**Błogosławieństwa znajdują się
w centrum przepowiadania Jezusa.**

Ich ogłoszenie podejmuje obietnice dane
narodowi wybranemu od czasów Abrahama.
Wypełnia je, wskazując za ich pośrednictwem
nie tylko na korzystanie z dóbr ziemskich,
ale na Królestwo niebieskie.

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę.
A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie.
Wtedy otworzył usta i nauczał ich tymi słowami:
 Błogosławieni ubodzy w duchu,
 albowiem do nich należy królestwo niebieskie.
Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.
Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię.
Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości,
 albowiem oni będą nasyceni.
Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.
Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.
 Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój,
 albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.
Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla
sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.
Błogosławieni jesteście, gdy wam urągają i prześladują was
i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe o was.
Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda
w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków,
 którzy byli przed wami
 (Mt 5, 1-12).

KKK 1717

Błogosławieństwa odzwierciedlają oblicze Jezusa Chrystusa i opisują Jego miłość; wyrażają powołanie wiernych włączonych w chwałę Jego Męki i Zmartwychwstania; wyjaśniają charakterystyczne działania i postawy życia chrześcijańskiego; są paradoksalnymi obietnicami, które podtrzymują nadzieję w trudnościach; zapowiadają dobrodziejstwa i nagrodę, które w sposób ukryty są już udzielane uczniom; zostały zapoczątkowane w życiu Najświętszej Maryi Dziewicy i wszystkich świętych.

KKK 1718
Błogosławieństwa są odpowiedzią
na **naturalne pragnienie szczęścia**.
Pragnienie to ma Boskie pochodzenie;
Bóg wszczepił je w serce człowieka,
by przyciągnąć je do siebie,
ponieważ tylko On może je zaspokoić.

Z pewnością wszyscy chcemy żyć szczęśliwie
i nie ma wśród ludzi nikogo,
kto nie zgodziłby się na to,
zanim by mu to nawet jasno przedstawiono
(Św. Augustyn, *De moribus ecclesiae catholicae*,
1, 3, 4: PL 32, 1312).

Jakże więc szukam Ciebie, Panie?
Gdy szukam Ciebie, mojego Boga,
szukam życia szczęśliwego. Będę Cię szukał,
by dusza moja żyć mogła.
Ciało me żyje dzięki mojej duszy,
a dusza żyje dzięki Tobie
(Św. Augustyn, *Confessiones*, X, 20, 29).

Jedynie Bóg nasycy
(Św. Tomasz z Akwinu,
Expositio in symbolum apostolicum, 1).

KKK 1719
Błogosławieństwa odsłaniają
cel życia ludzkiego,
ostateczny cel czynów ludzkich:
**Bóg powołuje nas
do swojego własnego szczęścia.**
Powołanie to jest skierowane
do każdego osobiście,
ale także do całego Kościoła,
nowego ludu tych,
którzy przyjęli obietnicę i żyją nią w wierze.

KKK 1720

Nowy Testament używa licznych wyrażeń,
by scharakteryzować szczęście,
do jakiego Bóg powołuje człowieka:
przyjście Królestwa Bożego (por. Mt 4, 17),
oglądanie Boga:
„Błogosławieni czystego serca,
albowiem oni Boga oglądać będą”
(Mt 5, 8; por. 1 J 3, 2; 1 Kor 13,12);
wejście do radości Pana (por. Mt 25, 21. 23);
wejście do odpoczynku Boga (Hbr 4, 7-11).

Wtedy więc będziemy odpoczywali i oglądali,
będziemy oglądali i kochali,
będziemy kochali i wychwalali.
Oto co będzie na końcu, ale bez końca.
Bo i jakiż inny jest nasz cel,
jeśli nie dojdziecie do Królestwa,
które nie będzie miało końca?
(Św. Augustyn, *De civitate Dei*, 22, 30).

KKK 1721

Bóg bowiem stworzył nas,
byśmy Go poznawali, służyli Mu, miłowali Go,
i w ten sposób doszli do raj.

Szczęście czyni nas
„uczestnikami Boskiej natury” (2 P 1, 4)

i życia wiecznego (por. J 17, 3).

Wraz z nim człowiek wchodzi
do chwwały Chrystusa (por. Rz 8, 18)
i do radości życia trynitarnego.

KKK 1722
Takie szczęście przekracza
rozumienie i siły samego człowieka.
Wypływa ono z darmo danego daru Bożego.
Dlatego właśnie nazywa się je nadprzyrodzonym,
tak jak łaskę, która uzdalnia człowieka
do wejścia do radości Bożej.

„Błogosławieni czystego serca,
albowiem oni Boga oglądać będą”.
Istotnie, „nikt nie może oglądać Boga”,
to znaczy zobaczyć Jego majestatu
i niewystawionej chwały i „pozostać przy życiu”,
albowiem Ojciec jest niepojęty;
jednak w swojej dobroci,
miłości do ludzi i wszechmocy
wyświadczył tak wielką łaskę tym,
którzy Go miłują, że pozwolił im ujrzeć siebie...
albowiem, „co niemożliwe jest u ludzi,
możliwe jest u Boga”
(Św. Ireneusz, *Adversus haereses*, IV, 20, 5).

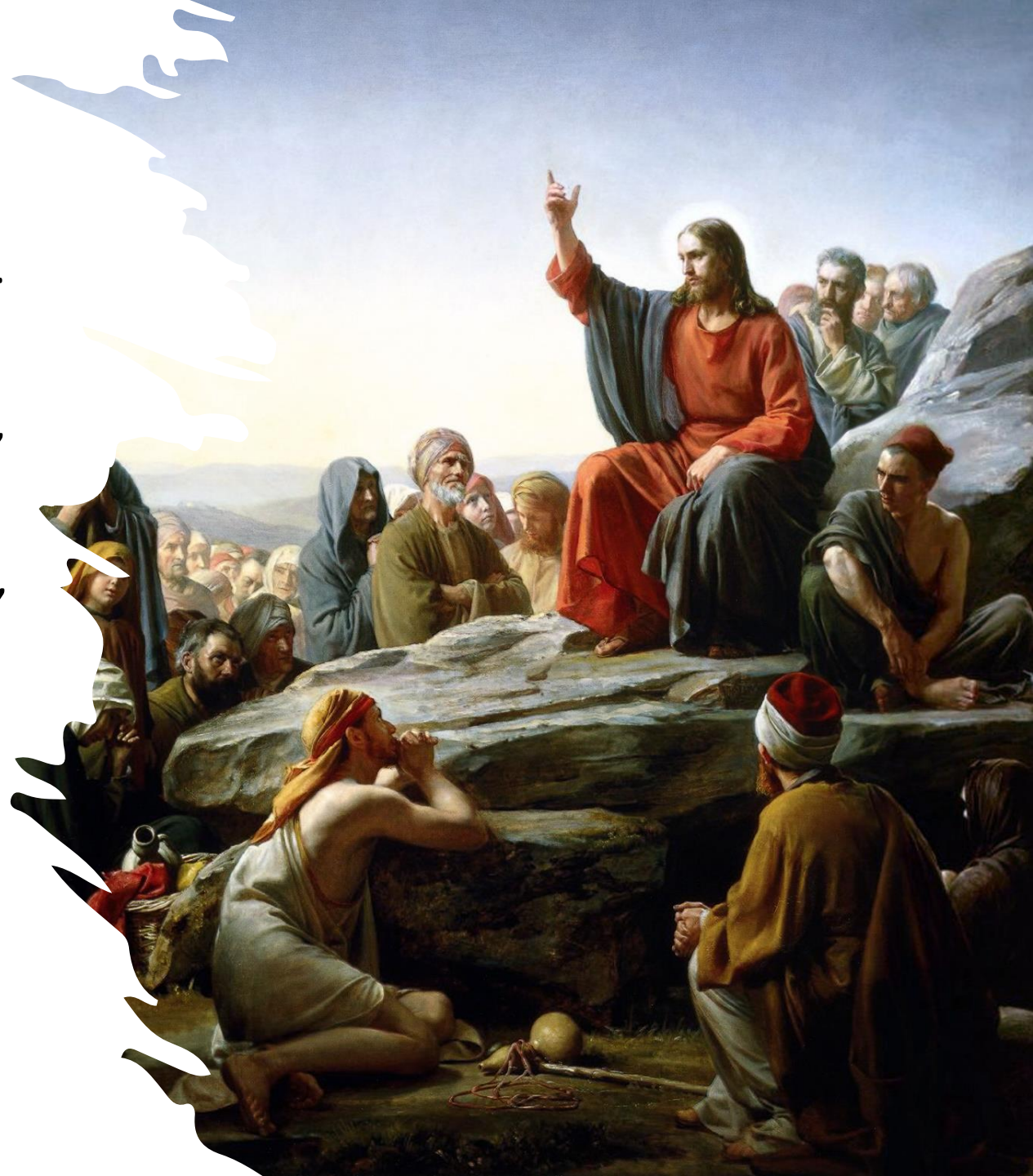

KKK 1723

Obiecane szczęście stawia nas wobec decydujących wyborów moralnych. Zaprasza nas do oczyszczenia naszego serca ze złych skłonności i do poszukiwania nade wszystko miłości Bożej. Uczy nas, że **prawdziwe szczęście** nie polega ani na bogactwie czy dobrobycie, na ludzkiej sławie czy władzy, ani na żadnym ludzkim dziele, choćby było tak użyteczne jak nauka, technika czy sztuka, ani nie tkwi w żadnym stworzeniu, ale **znajduje się w samym Bogu**, który jest źródłem wszelkiego dobra i wszelkiej miłości.

Bogactwo jest wielkim bożyszczem dzisiejszych czasów; to jemu właśnie wielu ludzi składa hołd. Mierzą oni szczęście według stanu posiadania, a także według stanu posiadania odmierzają szacunek... Wszystko to bierze się z przekonania, że będąc bogatym można wszystko. Bogactwo jest więc jednym z bożków dzisiejszych czasów. Innym jest uznanie... Doszło do tego, że uznanie, fakt bycia znanym, czynienia wrzawy w świecie (co można by nazwać rozgłosem prasowym) uważa się za dobro samo w sobie, za najwyższe dobro, za przedmiot najwyższej czci (J. H. Newman, *Discourses to mixed congregations*, 5, *O świętości*).

KKK 1724

Dekalog, Kazanie na Górze
i nauczanie apostołskie opisują nam
drogi prowadzące do Królestwa niebieskiego.

Wspierani łaską Ducha Świętego,
idziemy nimi krok za krokiem
przez codzienne czyny.

Wzbogaceni słowem Chrystusa,
powoli przynosimy owoce w Kościele
na chwałę Bożą

(por. przypowieść o siewcy: Mt 13, 3-23).

Polecenia:

1. Omów wynikający z ośmiu błogosławieństw cel życia człowieka.
 2. Przedstaw zawartą w ośmiu błogosławieństwach koncepcję szczęścia.
 3. Wskaż podane w Nowym Testamencie określenia szczęścia człowieka.
 4. Określ swoje stanowisko wobec przywołanych przez Katechizm słów J. H. Newmana na temat współczesnej wizji szczęścia.

Ilustracja: C. Bloch, Kazanie na Górze
(źródło: Wikipedia)

Dziękuję za uwagę!
Króluj nam, Chryste!

